

„See oli minu onu!” västas noor mees.

„Soo!” ütles ülem, „kust ajast saadik on prints P. R. teie onuks saanud?”

Seda kuuldes, ehmatas noormees nõnda õra et ta sõnagi suust ei saanud. Ülem aga ütles: „Kuninglik kõrgus on minule käsku annud, et teie omast 24 tunni wangitrahvist mitte lahti ei pia saama, mis teie teeninud olete. Et teie aga kuningliku kõrgusele juba noore ea sees hâdalisel ajal olete näitanud, kudas mõnikord inimesele 11 net käsku tarvis on peast mõista, siis tahab prints teite lõuna-ssõgi eest niikaua muret kanda, kuni kadtellimaja sõõgiga harjunud olete, ja loodab, et teie edespidi mehe-eal ja wâeteenistuses kui ohvitser, tarwilisel ajal ka niisama 11. käsku alati peast saate mõistma, nii kui eila; aga see ei pea mitte käsu üleastumiseks, waid kohuse tâitmiseks sündima!” — Teada muidugi, et noormees neid sõnu tassele pani ja üle käsu astumise eest ennast hoidis.

Kallis pôlatud kingitus.

Arst oli ühe rikka käki ehk „piruksi” wabriku peremehe ühest kurjast haigusest lahti peastnud.

Ühel päeval läks terveks saanud wabriku peremees arsti selle hea teu eest tânama ja temale ta waewa áratasuma ning vakkus ka temale ühe hani maksa käki tingituseks, mida arst aga mitte wästu ei wôtnud, sest temg arwas sellelabi oma palla ehk wâhendatud saawat. Ta ütles faunis pülmalt teisele:

„Mina ei wôta ilmaški üht kingitust wästu, waid teil on minule mu waewa eest 1200 wranki maksta!”

Wabrikant, kes arsti mõtted aimas, naeris ja wôttis nua tasust, lõikas käki pooleks ja wôttis sealt seest 2000 wranki paberri raha wâlja, mis hõbedase hoiu sisse hoolega finni pantud, ja palus sellest 800 wranki tagasi anda. Seda nähes tegi arst kõll kohkudes suured silmad, ja oma rumalust tahetsebes,